

Prof. dr hab. inż. Jerzy Szkutnik
Państwowa Uczelnia Angeiusa Silesiusa
Instytut Przyrodniczo—Techniczny
ul. Zamkowa 4
58-300 Wałbrzych

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Agnieszki Pacud „Zarządzanie przedsiębiorstwami transportu publicznego a potrzeby osób niepełnosprawnych w województwie śląskim”

Wstęp

Niniejsza recenzja została opracowana na podstawie decyzji Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Wydziału Zarządzania Politechniki Częstochowskiej z dnia 26 kwietnia 2022 r. - pismo R-WZ-BD-510-52/2019 z dnia 27.04.2022 r.

Recenzja zawiera następujące części:

1. Ogólną charakterystykę rozprawy,
2. Charakterystykę tematu oraz tez rozprawy,
3. Rozwiązanie postawionego problemu naukowego,
4. Uwagi i kwestie dyskusyjne,
5. Ocenę pracy jako rozprawy doktorskiej,
6. Wniosek końcowy.

1. Ogólna charakterystyka rozprawy

Rozprawa zawiera 263 stron tekstu podstawowego, podzielonego na 5 rozdziałów, spisu treści, wykazu używanych skrótów, wstępu, podsumowania, literatury zawierającej 328 pozycji, w tym 31 anglojęzycznych, spisu tabel, spisu wykresów,, spisu rysunków, spisu zdjęć, spisu załączników, 3 załączników oraz streszczenia w języku angielskim.

Pracę stanowi poważny wkład do badań nad zagadnieniem transportowych uwarunkowań dotyczących poprawy mobilności osób niepełnosprawnych, w taki sposób, aby mogły one w pełni korzystać ze swoich praw uczestnicząc w życiu społecznym i

gospodarczym UE. Dla większości osób niepełnosprawnych możliwość swobodnego poruszania się i samodzielnego funkcjonowania jest problemem priorytetowym ściśle łączącym się z transportem miejskim, stąd tak istotne jest niwelowanie barier architektonicznych czy transportowych blokujących niezależność tychże osób.

Zainteresowanie problematyką zarządzania przedsiębiorstwami publicznego transportu pasażerskiego w aspekcie potrzeb osób niepełnosprawnych wynika z niedostatecznego rozpoznania tego problemu na gruncie polskiej nauki. Przeprowadzone przez Autorkę badania pozwalają na lepsze poznanie i zrozumienie potrzeb osób niepełnosprawnych w obszarze publicznego transportu pasażerskiego, a ponadto mogą stanowić podstawę do przedstawienia rekomendacji dla przedsiębiorstw publicznego transportu pasażerskim. Wszystkie te aspekty zawiera prezentowana praca, składa się ona z następujących części Wstęp - na podstawie przeprowadzonych kompleksowych studiów literaturowych Doktoranta sprecyzowała główny cel pracy uzupełniając go celami szczegółowymi, zostały także postawione pytania badawcze.

Głównym celem badawczym niniejszej pracy doktorskiej jest: Analiza i ocena zarządzania przedsiębiorstwami transportu publicznego w obszarze potrzeb osób niepełnosprawnych w województwie śląskim, a cele szczegółowe to:

1. Cel poznawczy pracy - określenie potrzeb i barier transportowych w obszarze funkcjonowania osób niepełnosprawnych, ustalenie aktualnego poziomu dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych, identyfikacja metod i technik zarządzania wykorzystywanych w przedsiębiorstwach transportu publicznego sprzyjających realizacji potrzeb osób niepełnosprawnych, identyfikacja innowacyjnych rozwiązań w zakresie publicznego transportu pasażerskiego ułatwiających podróżowanie osób niepełnosprawnych, ustalenie luki jakościowej w transporcie pasażerskim, a także określenie czy występuje zależność pomiędzy poziomem dostosowania publicznej komunikacji zbiorowej a funkcjonowaniem społecznym osób niepełnosprawnych w województwie śląskim.
2. Cel praktyczny pracy - to opracowanie wytycznych dotyczących zarządzania przedsiębiorstwami transportu publicznego, których wdrożenie przyczyni się do

zwiększenia mobilności osób niepełnosprawnych oraz zniweluje bariery występujące w tym obszarze w województwie śląskim.

3. Cel teoretyczny pracy - krytyczna analiza literatury oraz wzbogacenie teorii z zakresu zarządzania transportem publicznym o aspekt planowania i organizacji transportu publicznego z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

Cel dysertacji został realizowany był poprzez odpowiedzi na następujące pytania badawcze:

1. Jaki jest poziom dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych w opinii użytkowników?
2. Jakie jest dostosowanie publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych w opinii przewoźników świadczących usługi przewozowe?
3. Czy i jakie rozwiązania innowacyjne zastosowano w obszarze publicznego transportu pasażerskiego w celu ułatwienia podróżowania osobom niepełnosprawnym w województwie śląskim?
4. Czy występuje zależność pomiędzy poziomem dostosowania publicznego transportu pasażerskiego a funkcjonowaniem społecznym osób niepełnosprawnych?
5. Jakie są główne potrzeby transportowe osób niepełnosprawnych w województwie śląskim?
6. Jakie są główne bariery transportowe utrudniające podróżowanie osób niepełnosprawnych w województwie śląskim?
7. Jakie metody i techniki zarządzania wykorzystywane są przez przedsiębiorstwa publicznego transportu pasażerskiego do określenia potrzeb i zwiększenia dostępność transportu miejskiego dla osób niepełnosprawnych?
8. Czy istnieje rozbieżność pomiędzy jakością oczekiwaną i dostarczaną w obszarze usług świadczonych przez przedsiębiorstwa transportu pasażerskiego województwa śląskiego?

Po zdefiniowaniu celów i pytań badawczych skonkretyzowano przedmiot badań poprzez określenie hipotez, a następnie przyjęto dopasowane modele postępowania; i tak hipoteza główna ma następujące brzmienie: Istnieje rozbieżność pomiędzy potrzebami osób niepełnosprawnych a zarządzaniem przedsiębiorstwami transportu publicznego w województwie śląskim.

Hipotezami szczegółowymi są:

1. Poziom dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych zdaniem użytkowników jest niewystarczający.
2. Dostosowanie publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych w opinii przewoźników świadczących usługi przewozowe jest wystarczające.
3. Zastosowanie innowacyjnych rozwiązań w publicznej komunikacji miejskiej poprawia mobilności osób niepełnosprawnych, przyczyniając się do zwiększenia ich aktywności w życiu zawodowym i społecznym.
4. Główne potrzeby transportowe osób niepełnosprawnych w województwie śląskim dotyczą barier architektonicznych w przestrzeni publicznej oraz przystosowania środków transportu.
5. Bariery transportowe utrudniające podróżowanie osobom niepełnosprawnym w województwie śląskim dotyczą kwestii infrastrukturalnych.
6. Wykorzystanie jakościowych metod zarządzania w zarządzaniu przedsiębiorstwami publicznego transportu pasażerskiego może zwiększyć mobilność osób niepełnosprawnych.
7. Istnieje rozbieżność pomiędzy jakością oczekiwaną i dostarczaną w obszarze usług świadczonych przez przedsiębiorstwa transportu pasażerskiego województwa śląskiego.

Badania wykonano w latach 2019-2021, na grupie osób niepełnosprawnych mieszkających na terenie województwa śląskiego. Badania empiryczne przeprowadzono z zastosowaniem metod i technik badawczych stosowanych w naukach społeczno-ekonomicznych. Metody badań wykorzystane w pracy to między innymi: analiza literatury, analiza materiałów źródłowych i wtórnych, badania ankietowe oraz analizy statystyczne, podano tu także schemat układu pracy.

Rozdział 1 - Istota zarządzania publicznym transportem pasażerskim, scharakteryzowano nim pojęcia transportu i komunikacji, opisano normy prawne oraz omówiono elementy dotyczące przedsiębiorstw transportu zbiorowego w aspekcie rozwoju zrównoważonego, w dalszej części omówiono problematykę organizacji transportu pasażerskiego uwzględniając takie elementy jak zarządzanie publicznym transportem pasażerskim, organizację przewozów oraz jakość w transporcie zbiorowym.

Rozdział 2 - Osoby niepełnosprawne jako użytkownicy publicznego transportu pasażerskiego, opisano w nim pojęcie niepełnosprawności oraz określono populację osób niepełnosprawnych w Polsce. Następnie scharakteryzowano sytuację prawną tychże osób w aspekcie prawa krajowego i Unijnego. W dalszej części rozdziału poruszono tematykę potrzeb i barier występujących w życiu osób niepełnosprawnych oraz sposób postrzegania osób niepełnosprawnych przez społeczeństwo, przybliżając jednocześnie szereg zjawisk występujących w tym obszarze.

Rozdział 3 - Charakterystyka województwa śląskiego z perspektywy funkcjonalności i dostosowania transportu publicznego do potrzeb osób niepełnosprawnych, zawiera on społeczno-ekonomiczną charakterystykę województwa śląskiego ukazując znaczenie tego regionu dla kraju. Przedstawiono w nim między innymi stan populacji osób z niepełnosprawnościami ilustrując skalę występowania problemu na tym obszarze. Dokonano także prezentacji przedsiębiorstw transportu pasażerskiego województwa śląskiego, a następnie omówiono zagadnienia popytu i dostępności usługi publicznego transportu pasażerskiego województwa śląskiego. Ostatnim elementem tej części pracy jest metodologia badań, zawierająca opis procedury badawczej, kryteria doboru próby badawczej oraz jej charakterystykę.

Rozdział 4 - Analiza i ocena dostosowania przedsiębiorstw transportu publicznego do potrzeb osób niepełnosprawnych to prezentacja analizy danych na temat dostosowania publicznego transportu pasażerskiego w opinii osób niepełnosprawnych i przedsiębiorstw transportu pasażerskiego. W dalszej części opisano rezultaty analizy dotyczącej poziomu innowacyjnych rozwiązań stosowanych w publicznym transporcie pasażerskim ułatwiających podróżowanie osobom niepełnosprawnym oraz wyniki analizy statystycznej pozwalającej ustalić, czy występuje zależność pomiędzy dostępnością publicznego transportu pasażerskiego a funkcjonowaniem społecznym osób niepełnosprawnych.

Rozdział 5 - Zarządzanie przedsiębiorstwami publicznego transportu pasażerskiego uwzględniające potrzeby osób niepełnosprawnych, jest on zarówno kontynuacją rozdziału poprzedniego zawierając analizy dotyczące identyfikacji barier i potrzeb osób niepełnosprawnych w obszarze publicznego transportu pasażerskiego oraz opis metod

jakościowych wykorzystywanych w transporcie pasażerskim do oceny jakości świadczonych usług. W części tej przeprowadzono obliczenia pozwalające określić lukę jakościową teoretyczną i rzeczywistą pomiędzy jakością dostarczaną a oczekiwaną. Na podstawie badania zaprojektowano kartę do pomiaru cech jakościowych w transporcie pasażerskim uwzględniającą potrzeby osób niepełnosprawnych. W dalszej części pracy opisano propozycję rozwiązań organizacyjnych dla publicznego transportu pasażerskiego prezentując autorską koncepcję organizacji systemu transportowego województwa śląskiego oraz autorski model organizacji transportu pasażerskiego uwzględniający potrzeby osób niepełnosprawnych.

Podsumowanie to zwięzła rekapitulacja tematyki rozprawy i odniesiono się do najważniejszych jej aspektów, a przede wszystkim raport na temat pozytywnych weryfikacji przyjętych na wstępie pracy hipotez badawczych. Rozdział ten także zawiera szereg wniosków oraz rekomendacji dla przedsiębiorstw transportu publicznego do których zaliczono:

1. Jakościowe metody pomiaru satysfakcji i oczekiwań pasażerów mogą stanowić efektywne narzędzie do oceny poziomu dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych wspierające proces zarządzania w przedsiębiorstwach transportu pasażerskiego.
2. Dla oceny poziomu dostosowania transportu zbiorowego do potrzeb osób niepełnosprawnych zaleca się wykonanie oddzielnych badań.
3. Podczas oceny poziomu dostosowania publicznego transportu zbiorowego kwestionariusz ankiety należy odpowiednio modyfikować (rodzaj monitorowanych cech), tak by uwzględniał on specyficzne dla danego regionu potrzeby osób niepełnosprawnych.
4. Ocenę dostosowania publicznego transportu pasażerskiego należy prowadzić całościowo, uwzględniając różnorodność grup społecznych.
5. W przypadku wystąpienia problemów podczas zbierania danych na temat potrzeb osób niepełnosprawnych proponuje się kontakt ze środowiskami zrzeszającymi osoby niepełnosprawne.
6. Rozwiązanie problemu dostępności transportu zbiorowego do potrzeb osób niepełnosprawnych możliwe jest jedynie po szeroko zakrojonych konsultacjach z grupami społecznymi, których dotyka problem.

7. Proponowany sposób oceny poziomu dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych jest uniwersalny i może być stosowana w małych miejscowościach oraz dużych aglomeracjach jak również za granicą.
8. Tworząc modele publicznego systemu transportowego dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych nie można kierować się utartymi schematami.
9. Autorski model organizacji transportu pasażerskiego uwzględniający potrzeby osób niepełnosprawnych ma charakter uniwersalny.
10. Konieczne jest ciągle udoskonalanie i monitorowanie systemu transportu zbiorowego w celu zwiększenia zainteresowania potencjalnych klientów oferowanymi usługami.
11. Potencjał drzemący w integracji publicznego transportu pasażerskiego wynika przede wszystkim z tego, że możliwa będzie optymalizacja całego systemu, a nie jedynie poszczególnych jego elementów.

2. Charakterystyka tematu oraz celu rozprawy

Tematyka rozprawy doktorskiej pt. „Zarządzanie przedsiębiorstwami transportu publicznego a potrzeby osób niepełnosprawnych w województwie śląskim” jest istotna zarówno z naukowego jak i praktycznego punktu widzenia. Dotyczy ona bowiem najbardziej istotnych elementów funkcjonowania społeczeństwa, w którym to osoby niepełnosprawne mogły w pełni korzystać ze swoich praw uczestnicząc w życiu społecznym i gospodarczym. Badania Autorki mieszczą się w tym obszarze, a problem naukowy rozważany w pracy jest bardzo aktualny i ważny szczególnie w tym okresie, kiedy nasz kraj aspiruje do grona krajów wysoko rozwiniętych, gdzie zasady zrównoważonego rozwoju także w obszarze społecznym powinny być szczególnie stosowane. Badania nad problematyką rozważaną w rozprawie zarówno w kraju jak i zagranicą są już prowadzone od pewnego czasu, niemniej jednak ta praca stanowi istotny wkład w nowe spojrzenie nad skutecznym inspirowaniem kadry kierowniczej przedsiębiorstw transportowych do uwzględnienia wszystkich uwarunkowań, zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych, pozwalających na usuwanie barier w stosunku do osób niepełnosprawnych, tworząc coraz bardziej efektywne rozwiązania w tym zakresie. Pozytywnie więc oceniam fakt, że Doktorantka podjęła tak złożony i bardzo aktualny problem, bardzo istotny ze względów społecznych, zajmując się w rozprawie

przedstawieniem go w sposób kompleksowy, uwzględniający zarówno podstawy teoretyczne, metody statystyczno-ekonometryczne pozwalające na określenie stanu taktycznego oceny poziomu w zakresie preferencji osób niepełnosprawnych oraz satysfakcji tych osób w obszarze funkcjonowania transportu zbiorowego.. Takie holistyczne spojrzenie daje pozytywny impuls do dalszych badań w tym obszarze, a przedstawione w pracy rozwiązanie w postaci autorskich rozwiązań : Autorska koncepcja organizacji systemu transportu zbiorowego województwa śląskiego oraz Autorski model systemu transportu zbiorowego uwzględniający potrzeby osób niepełnosprawnych mogą stanowić interesującą propozycję podnoszenia jakości świadczenia usług dla osób niepełnosprawnych przez krajowe przedsiębiorstwa transportu zbiorowego.

Biorąc pod uwagę powyższe aspekty, należy stwierdzić, że praca doktorska mgr Agnieszki Pacud jest aktualna i dotyczy ważnych problemów w obszarze transportu miejskiego ze szczególnym uwzględnieniem osób niepełnosprawnych. Mając na uwadze powyższe uzasadnienia i motywy należy uznać, że poruszana tematyka niezbędna dla zrównoważonego rozwoju społecznego obejmującego wszystkich ludzi, bez jakichkolwiek wykluczeń.

Doktorantka podjęła się trudnego zadania , polegającego na udowodnieniu, że istnieje dość duża luka pomiędzy poziomem preferencji osób niepełnosprawnych w zakresie usług świadczonych przez przedsiębiorstwa transportu zbiorowego a poziomem satysfakcji dotyczących tych usług. Postawione przez Doktorantkę cele pracy są oryginalne, a zobrazowany problem naukowy jest nagły i doniosły, szczególnie w obecnym okresie. Zagadnienia naukowe przedstawione w pracy są w ogólności sprecyzowane w sposób zadowalająco jasny i jednoznaczny, a postawione na wstępie hipotezy badawcze zostały w trakcie pracy definitywnie udowodnione i zweryfikowane.

3. Rozwiązanie postawionego problemu naukowego

Problem naukowy przedstawiony przez Autorkę rozwiązany został w rozdziałach: trzecim czwartym i piątym, gdzie kolejno sprecyzowano główne założenia metodyczne i twórczo rozwinięto metodykę analityczną pozwalającą na wielowarstwowe spojrzenie badawcze, umożliwiające przeprowadzenie wnioskowania syntetycznego. Podejście takie

uważam za bardzo właściwe i nowatorskie, można bowiem w tak skomponowany sposób stosować je także przy innych obszarach dotyczących zarządzaniem w innych sferach transportu, a dotyczących osób niepełnosprawnych — w lotnictwie, kolei, transporcie wodnym, a uwzględniając zrównoważony rozwój rozszerzać je o zagadnienia ekologiczne. Katalog innowacyjnych prac wykonanych przez Doktorantkę w rozprawie jest imponujący, za najbardziej oryginalne osiągnięcia Autorki pracy uznałbym: osiągnięcia związane z realizacją celu praktycznego:

1. skonstruowanie autorskiej koncepcji organizacji zintegrowanego systemu publicznego transportu pasażerskiego;
2. skonstruowanie autorskiego modelu organizacji publicznego transportu pasażerskiego uwzględniającego potrzeby osób niepełnosprawnych;
3. zdefiniowanie spójnej grupy kryteriów oceny systemu transportowego z perspektywy potrzeb osób niepełnosprawnych;
4. wskazanie uniwersalnego kierunku postępowania przy próbie oceny poziomu dostosowania systemu transportowego do potrzeb osób niepełnosprawnych;
5. sformułowanie wytycznych, których wdrożenie przyczyni się do zwiększenia mobilności osób niepełnosprawnych.

osiągnięcia dotyczące realizacji celu poznawczego:

1. ustalenie aktualnego poziomu dostosowania publicznego transportu pasażerskiego do potrzeb osób niepełnosprawnych;
2. identyfikacja metod i technik zarządzania transportem publicznym sprzyjających realizacji potrzeb osób niepełnosprawnych;
3. określenie barier transportowych utrudniających przemieszczanie się osób niepełnosprawnych w województwie śląskim;
4. określenie potrzeb transportowych osób niepełnosprawnych;
5. ustalenie luki jakościowej w transporcie pasażerskim;
6. określenie zależności pomiędzy dostosowaniem publicznego transportu pasażerskiego a funkcjonowaniem społecznym osób niepełnosprawnych.

4. Uwagi i kwestie dyskusyjne

Jako recenzent rozprawy zgłaszam następujące uwagi i kwestie dyskusyjne:

A. Uwagi ogólne:

Generalnie recenzent nie wnosi żadnych poważnych merytorycznych uwag, uważając pracę wykonaną wysokim poziomem naukowo — badawczym, niewielki zauważone mankamenty typu redakcyjnego w żadnym stopniu nie obniżają jej wartości, zostały one wymienione poniżej, jako wskazówka dla Doktorantki przy wykonywaniu kolejnych prac.

Niemniej jednak recenzent chce w trakcie obrony pracy prosić Doktorantkę o ustosunkowanie się do następujących zagadnień:

1. Czy nie uważa Pani, że bardziej stosownym wyrażeniem byłoby „osoba z niepełnosprawnością” zamiast „osoba niepełnosprawna”?
2. Rysunki 5.2 i 5.3 przedstawiają autorską koncepcję organizacji systemu transportu zbiorowego oraz autorski model systemu transportu zbiorowego uwzględniający potrzeby osób niepełnosprawnych dla województwa śląskiego. Jakie modyfikacje należałoby wprowadzić, aby te rozwiązania uznać za modele referencyjne w skali całego kraju?
3. Przedstawione w pracy wyniki badań świadczą że w województwie śląskim poziom satysfakcji osób niepełnosprawnych z funkcjonowania transportu zbiorowego wynosi ok. 79% w stosunku do oczekiwania; czy może Pani podać tego typu wskaźniki dla innych regionów Polski oraz w innych państwach UE?
4. W podrozdziale 4.3 wymienia Pani cały pakiet innowacyjnych rozwiązań stosowanych w transporcie pasażerskim usprawniające podróżowanie osób ze specjalnymi potrzebami. W nawiązaniu do powyższego proszę o komentarz do następujących kwestii:
 - 4.1. Wg badań KPMG krajowa luka w dostępności transportowej w Wielkiej Brytanii wynosi obecnie 26%, co oznacza, że osoby niepełnosprawne odbywają o 26% mniej podróży niż osoby pełnosprawne. Jaki ten wskaźnik wynosi w Polsce, co należałoby zrobić aby nie występowała tak duża dysproporcja ?
 - 4.2. W Europie znane są już rozwiązania takie Planowanie podróży i informacje o podróży dostępne w czasie rzeczywistym - wiodący operatorzy, tacy jak Google, Waze i Citymapper, w oparciu o dostępne dane transportowe, opracowali popularne aplikacje do planowania podróży; przyszłościowe rozwiązanie to także pojazdy autonomiczne (AV) - KPMG prognozuje, że pojazdy AV będą stanowić 25% sprzedaży nowych pojazdów do 2030 roku. Biorąc pod uwagę, że osoby

niepełnosprawne są o 33% mniej skłonne do posiadania prawa jazdy, wprowadzenie AV poprawi sytuację tych osób, którzy nie mają prawa jazdy. Jaki jest stan rzeczy w tych obszarach w Polsce ?

B. Uwagi szczegółowe:

1. Brak streszczenia w języku polskim.
2. W spisie treści występuje Spis załączników, ale w tekście już jego nie ma.
3. Spis zdjęć zawiera zdjęcia ponumerowane są 5.1 ÷ 5.5, w tekście (załącznik 3) numeracja jest 6.1÷ 6.5
4. Sprawa numeracji stron : załączniki powinny posiadać odrębną numerację stron
5. Przy nielicznych uwagach redakcyjnych, praca napisana bardzo starannie i o poprawnej stylistyce co świadczy o dojrzałości naukowej Doktorantki Recenzent zauważa właściwą opiekę merytoryczną Promotora w trakcie przygotowywania pracy przez Doktorantkę.

5. Ocena pracy jako rozprawy doktorskiej

Biorąc pod uwagę zawartość pracy stwierdzam, że: Doktorantka w sposób wystarczająco jednoznaczny sformułowała problem naukowy , który następnie rozwiązała właściwie przy użyciu metod naukowych. Zakres i stopień wiedzy Autorki dysertacji w zakresie dyscypliny naukowej, której dotyczy praca, jest wystarczający zarówno w zakresie teoretycznym jak również aplikacyjnym.

Na szczególną uwagę zasługuje duża wiedza i znajomość zagadnień przez Doktorantkę, zebrana na podstawie bardzo dużej liczby pozycji literaturowych, związanych z koncepcjami zarządzania transportem miejskim ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych. Doktorantka posiada również dobre opanowanie techniki pisania prac naukowych oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

6. Wniosek końcowy

Recenzowana rozprawa doktorska mgr Agnieszki Pacud „Zarządzanie przedsiębiorstwami transportu publicznego a potrzeby osób niepełnosprawnych w województwie śląskim” spełnia ustawowe wymagania dotyczące rozpraw doktorskich zawarte w art. 13 Ustawy O stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie

sztuki z 14.03.2004r.(Dz.U.nr 65,poz.595) w zgodzie z Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym z 27.07.2005r.(Dz. U. nr 164, poz.1365 z późniejszymi zmianami). Jest ona oryginalnym rozwiązaniem postawionego przez Autorkę zagadnienia naukowego. Potwierdza opanowanie przez Nią wiedzy w dziedzinie nauk społecznych - w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Potwierdza również umiejętność rozwiązywania problemów naukowych , w związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie mgr Agnieszki Pacud do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.